

Scenariusz lekcji bibliotecznej dla uczniów klasy II i III szkoły podstawowej

Temat: „W krainie bajek Alana Aleksandra Milne” – poznajemy życie oraz twórczość literacką pisarza

Cel główny: zapoznanie uczniów z biografią oraz twórczością literacką Alana Aleksandra Milne.

Cele szczegółowe:

- utrwalanie wiadomości na temat pisarza i jego twórczości;
- poznanie najbardziej popularnych utworów Alana Aleksandra Milne oraz rozwijanie zainteresowań czytelniczych tymi utworami;
- poznanie bohaterów bajki p.t. „Kubuś Puchatek”;
- doskonalenie techniki czytania ze zrozumieniem i z podziałem na role;
- popularyzacja wiedzy czytelniczej na temat utworu p.t. „Kubuś Puchatek”;
- poznanie charakterystycznych elementów należących do poszczególnych bohaterów bajki p.t. „Kubuś Puchatek”;
- rozwijanie umiejętności swobodnego i poprawnego wypowiedzania się.

Metody: prezentacja multimedialna, rozmowa z klasą, różne formy zabaw.

Środki dydaktyczne i pomoce: komputer, tablica interaktywna, książki Alana Aleksandra Milne, puzzle przedstawiające bohaterów z bajki p.t. „Kubuś Puchatek”, karty pracy: Charakterystyka bohaterów, Inscenizacja utworu, Pytania ze znajomości lektury oraz opaski na głowę z postaciami z bajki p.t. „Kubuś Puchatek” i przedmioty charakterystyczne dla poszczególnych bohaterów tej bajki

Czas pracy: 90 minut.

Formy pracy: indywidualna i grupowa.

Przebieg lekcji:

Część organizacyjna:

- powitanie uczniów i przedstawienie tematu lekcji.

Miło mi powitać Was wszystkich na lekcji bibliotecznej, którą przygotowałam dla Was z okazji Międzynarodowego Dnia Kubusia Puchatka. Podczas dzisiejszego spotkania zapoznacie się z twórczością Alana Milne oraz poznacie jego najbardziej popularne książki, w tym chyba wszystkim Wam znaną bajkę o przygodach Kubusia Puchatka i jego przyjaciół.

Część zasadnicza lekcji:

- Przedstawienie życiorysu Alana Aleksandra Milne oraz omówienie jego twórczości literackiej;

Alan Milne - angielski pisarz, autor wielu książek dla dzieci - urodził się w 1882 roku w Londynie, a zmarł 31 stycznia 1956 roku. Pisarz miał dwóch starszych braci: Davida Barretta i Kennetha Johna. Bardzo ważną rolę w jego życiu odegrał drugi z braci - Ken, bo tak nazywał go Alan. To właśnie dzięki niemu pisarz poznał smak pierwszych pieszych i rowerowych wycieczek, oraz zaczął stawiać pierwsze kroki w pisarstwie. Obaj bardzo lubili pisać, a najbardziej do gustu przypadły im krótkie formy prozatorskie. Wiele przyjemności sprawiało im tworzenie zwięzłych, żartobliwych wierszyków. Przez dwa lata bracia korespondowali ze sobą, przysyłając sobie napisane wiersze. Jako kilkuletni chłopiec uczęszczał do prywatnej szkoły, w której był jednym z najzdolniejszych uczniów. Już wtedy zaczął pisać krótkie i wesołe wiersze oraz artykuły do szkolnej gazetki, co było jego pierwszym spotkaniem z literaturą. Następnie kontynuował naukę w Trinity College w Cambridge, gdzie ukończył matematykę. Po ukończeniu studiów Alan Milne powrócił do Londynu, gdzie żył przez kilka lat w bardzo skromnych warunkach. Tutaj poświęcił się pracy dziennikarskiej i pisarskiej, a pierwszym utworem, który napisał była parodia przygód Sherlocka Holmesa „The Rape of the Sherlock”. Następnie spod jego pióra wyszedł utwór „Lovers in London”, który okazał się totalnym niepowodzeniem. Autor wstydził się go do tego stopnia, że zadbał o to, by nigdy więcej nie został wydany.

Od 1906 roku Alan Milne regularnie pisywał do czasopisma "Punch", były to przeważnie krótkie artykuły. Kiedy jego sytuacja finansowa stała się bardziej ustabilizowana, postanowił spróbować napisać inną książkę. Jednak właściciel "Puncha" - Owen Seamen, powiedział mu, żeby poczekał i zaproponował pracę zastępcy edytora. Niedługo potem przedstawił mu swoją chrześniaczkę Dorothy De Selincourt, którą pisarz poślubił w 1913 roku.

W 1920 roku urodził się jedyny syn pisarza - Christopher Robin (Krzyś). Od tego momentu Alan zaczął pisać liczne wiersze, które ofiarowywał swojej żonie jako prezenty, ona zaś wysyłała je prosto do magazynów. Wkrótce stało się głośno o jego krótkich utworach, a sam Milne został poproszony o więcej. Wierszyki dla dzieci stały się tak popularne, że postanowił je wydać. Tak powstał zbiór 24 wierszy "When We Were Young", a Milne rozpoczął karierę jako twórca książek dla dzieci (1924). Na pierwsze urodziny w 1921 roku Milne podarował swemu synowi pluszowego misia z luksusowego sklepu Harrodsa w Londynie. Krzyś prawie nigdy nie rozstawał się ze swoim misiem. Wspólne zabawy syna z ukochaną zabawką, stały się natchnieniem dla pisarza i tym sposobem Krzyś, jego miś oraz przyjaciele - zwierzaki oglądane wspólnie w londyńskim ogrodzie zoologicznym - stały się wkrótce literackimi postaciami jednej z książek Alana Milne.

W 1926 roku została wydana w Londynie najbardziej znana książka Alana Milne p. t. "Kubuś Puchatek". Książka ta przyniosła pisarzowi międzynarodową sławę. Dwa lata później, w 1928 roku ukazała się drukiem kontynuacja przygód małego misia p. t. "Chatka Puchatka". Książki te opowiadają o przygodach mieszkańców Stumilowego Lasu. A kim są bohaterowie tych przygód, przekonacie się układając puzzle.

➤ Uczniowie poznają bohaterów bajki o przygodach Kubusia Puchatka. W tym celu przygotowujemy dla nich 9 różnych puzzli. Każde zdjęcie przedstawia jednego bohatera. Następnie dzieci w parach układają puzzle, a po ułożeniu podają imię postaci, którą widać na powstałym obrazku.

➤ Zapraszamy uczniów do kolejnej zabawy. Przygotowujemy na 9 karteczkach 9 różnych opisów, będących krótką charakterystyką każdego bohatera o przygodach Kubusia Puchatka i jego przyjaciół. Następnie chętni uczniowie czytają po jednym opisie i próbują odgadnąć o kim jest mowa w tekście.

Karta pracy nr 1.

Główny bohater książki, grubiotki pluszowy miś, często zwany misiem „o bardzo małym rozumku”. Choć czasami jest on naiwny i niezbyt mądry, to jednak jest bardzo sympatyczny i życzliwy. Bardzo lubi miód, o którym często wypowiada się jako „małe co nieco”. Bohater ten lubi również spacerować po lesie, śpiewając do tego swoje mrużanki. Jego największymi przyjaciółmi są Krzyś i Prosiaczek. Mieszka w chatce pod drzewem, a przyjaciele zawsze mogą liczyć na

jego pomoc. To właśnie on uratował Prosiaczka z zalanego domu oraz znalazł ogon, który zgubił Kłapouchy.

Malutki różowy bohater. Ma on duże uszy i jest ubrany w pasiasty kubraczek. Bohater ten jest bardzo tchórzliwy, przede wszystkim bardzo boi się słoni. Nigdy żadnego nie widział i dlatego myśli, że słonie są dzikimi i krwiożerczymi zwierzętami. Bohater ten mieszka w pniu wielkiego dębu i bardzo lubi żołądzie. Jest dobrym przyjacielem, stąd też jest bardzo lubiany przez swoich przyjaciół. Wspólnie z Kubusiem Puchatkiem tropił on w lesie ślady zwierzyny i o mało co, nie złapał łasicy.

Bohater, który mieszka w norze wykopanej w ziemi. Ma on żółte futerko oraz długie uszy. Jest on niecierpliwy i pracowity. Ma on ogródek, w którym uprawia warzywa, a przede wszystkim marchewkę. Nie lubi on Tygryśka, a szczególnie jego fikania, gdyż niszczy mu uprawy w ogródku. W jego norce Kubuś Puchatek utknął w drzwiach, gdy zjadł za dużo miodku.

Bardzo mądry bohater, ale czasami bywa on zarozumiały. Umie czytać oraz bardzo lubi używać trudnych i uczonych słów. Potrafi także pisać, co wyróżnia go spośród większości mieszkańców Stumilowego Lasu. Bohater ten nosi okulary i mieszka w drewnianym domku na drzewie starego kasztanowca. To u niego Kubuś Puchatek odnalazł ogon, który zgubił Kłapouchy.

Bardzo opiekuńcza, troskliwa i rozsądna osoba. Mieszka w domku za lasem. Początkowo mieszkańcy Lasu chcą, żeby odeszła, ale potem wszyscy zaprzyjaźniają się z nią. Jest bardzo miła i życzliwa, ma też poczucie humoru. Jest ona mamą Maleństwa. Ma na brzuchu torbę, w której nosi swoje dziecko. Bohater ten nie obraża się na innych bohaterach za „porwanie” Maleństwa, tylko bierze udział w zabawie.

Dziecko Mamy Kangurzyca, najmłodsze spośród wszystkich mieszkańców lasu. Do jego ulubionych zabaw należy zabawa w piasku oraz pływanie. Jego najlepszym przyjacielem jest Tygrys, z którym lubi brykać. Ponadto jest odważne i wesołe. Mama Kangurzyca ani na chwilę nie spuszcza z niego oka i często nosi go w swojej torbie.

Szary osiołek, który mieszka za lasem. Jest zawsze smutny i nic go nie cieszy, bo jest przekonany, że nikt go nie lubi. Ponadto jest on dobrym, wiernym przyjacielem i inni

zawsze mogą liczyć na jego pomoc. Żywi się on ostem i ma ogon przybity gwoździem, gdyż kiedyś go zgubił. Na szczęście Kubuś Puchatek odnalazł zgubę, a Krzys przybił mu ogon.

Sześćoletni chłopiec, który przyjaźni się ze wszystkimi mieszkańcami Stumilowego Lasu. Jest on bardzo miły, uczynny oraz ma zdolności organizacyjne. Nie chodzi jeszcze do szkoły, dopiero pod koniec powieści dowiadujemy się, że idzie do pierwszej klasy i dlatego coraz rzadziej będzie mógł odwiedzać swoich przyjaciół w Stumilowym Lesie. To od niego Kubuś Puchatek dostał niebieski balonik, który pomógł wznieść mu się do pszczoł.

Bohater ten jest znany przede wszystkim ze swej brykającej natury. Jest on wiecznie skory do zabawy. Szczególnie lubi „wbrykiwać” na swoich przyjaciół. Przez swoje zachowanie wielokrotnie niszczył warzywa w ogródku Królika, przez co Królik nie darzył go zbyt wielką sympatią. Ponadto bohater ten ma w zwyczaju przechwalanie się, że jest jedyny i niepowtarzalny.

➤ Przygotowujemy dla uczniów dwie inscenizację z utworu p. t. „Kubuś Puchatek” oraz 5 opasek na głowę ze zdjęciem Kubusia Puchatka, Prosiaczka, Kłapouchego, Sowy oraz Krzysia. Rozdajemy każdemu uczniowi tekst oraz opaskę. Następnie dzieci wcielają się w rolę poszczególnego bohatera i odczytują głośno fragment tekstu z przypisaną im postacią.

Karta pracy nr 2.

Scena nr 1

Kłapouchy

Jak się masz?

Kubuś Puchatek

A ty jak się masz?

Kłapouchy

Nie bardzo się mam. Już nie pamiętam czasów, żebym się jakoś miał.

Kubuś Puchatek

Ach, mój Kłapouniu! Bardzo mnie to martwi. Pozwól, że ci się przypatrzę.
Powiedz mi, Kłapouszku, co się stało z twoim ogonem?

Kłapouchy

A co się miało z nim stać?

Kubuś Puchatek

Nie ma go na miejscu.

Kłapouchy

Czy jesteś tego pewien?

Kubuś Puchatek

Zwykle tak bywa, że ogon jest albo go nie ma. Co do tego nie można się pomylić. A twój go nie ma.

Kłapouchy

Nie ma? A co tam jest?

Kubuś Puchatek

Nic. Musiałeś go gdzieś zostawić.

Kłapouchy

Ktoś musiał mi go zabrać.

Kubuś Puchatek

Kłapousiu, przyrzekam ci, że ja, Kubuś Puchatek, odnajdę twój ogon.

Kłapouchy

Dziękuję ci, Puchatku. Prawdziwy z siebie przyjaciel, nie to, co inni.

Kubuś Puchatek

I jeśli ktokolwiek wie cokolwiek o czymkolwiek to tylko Sowa Przemądrzała albo ja nie jestem Kubusiem Puchatkiem. A przecież nim jestem. Sowo, przychodzę po poradę! To ja, Kubuś Puchatek!

Sowa Przemądrzała

Co słyhać, Puchatku? Jakie masz nowinki?

Kubuś Puchatek

Ach, okropne i smutne. Mój przyjaciel Kłapouchy zgubił swój ogon. Strasznie mu go brak. Więc czy nie mogłabyś mi łaskawie powiedzieć, gdzie go szukać?

Sowa Przemądrzała

Widzisz, najczęściej praktykowane postępowanie w takich wypadkach jest następujące.... Po pierwsze wyznaczenie wynagrodzenia (...) Ogłosimy, że damy bardzo dużą ilość czegoś tam temu, kto znajdzie ogon Kłapouchego.

Kubuś Puchatek

Aha, rozumiem ale mówiąc o bardzo ilości czegoś tam, ja zwykle o tej porze dostaję jakieś małe Conieco, po prostu łyk słodkiej śmietanki czy czegoś tam innego i odrobinę miodu...

Sowa Przemądrzała

Otóż więc napiszemy na karteczce ogłoszenie i zawiesimy je w Lesie. To właśnie Krzyś sporządził napisy na moich frontowych drzwiach. Chyba je widziałeś, Puchatku? Naprawdę nie widziałeś ich? Chodź, musisz je koniecznie zobaczyć. Ładny dzwonek, prawda? A jaki prześliczny chwaścik, czy nie?

Kubuś Puchatek

Coś mi on przypomina tylko nie mogę sobie przypomnieć co. Skąd go masz?

Sowa Przemądrzała

Szłam akurat przez Las. Naraz patrzę, a to sobie wisi na krzaku. Zdawało mi się, że tam ktoś mieszka, więc myślę sobie, zajrzę. I pociągnęłam, żeby zadzwonić. I nic. Więc zaczęłam dzwonić bardzo gwałtownie, aż mi to zostało w ręku... A zdawało mi się, że to nikomu niepotrzebne, zabrałam do domu i....

Kubuś Puchatek

Sowo, popełniłaś pomyłkę. Jest to komuś bardzo, a bardzo potrzebne.

Sowa Przemądrzała

Komu?

Kubuś Puchatek

Kłapouchemu. Mojemu drogiemu przyjacielowi Kłapouchemu. On to bardzo lubił.

Sowa Przemądrzała

Lubił?

Kubuś Puchatek
Był do tego bardzo przywiązany.

Scena nr 2

Kubuś Puchatek
Hej, jest tam kto?! To, co powiedziałem przed chwilą, było „Hej, jest tam kto?!”

Królik
Nie! Nie wrzeszcz tak. Słyszałem cię zupełnie dobrze za pierwszym razem.

Kubuś Puchatek
Do licha, czy tam naprawdę nie ma nikogo?

Królik
Nikogo.

Kubuś Puchatek
Hej, Króliku, czy to czasem nie ty?

Królik
Nie.

Kubuś Puchatek
(...) Aha. No dobrze, a może będziesz tak uprzejmy i powiesz mi, gdzie jest Królik?

Królik
Poszedł odwiedzić swego przyjaciela Kubusia Puchatka, który jego wielkim przyjacielem.

Kubuś Puchatek
Ale to właśnie Ja.

Królik
Czy jesteś tego pewien?

Kubuś Puchatek

Najzupełniej pewien.

Królik

W takim razie proszę, wejdź. Miałaś zupełną rację. To jesteś ty. Cieszę się, że cię widzę. (...) Ale co myślisz o tym, żeby przekazać co nieco? Co wolisz, miód czy marmoladę do chleba?

Kubuś Puchatek

Jedno i drugie. Ale po co jeszcze chleb, Króliku? Nie rób sobie za wiele kłopotu.

Królik

Czy nie mógłbyś zostać jeszcze trochę?

Kubuś Puchatek

Owszem, mógłbym zostać jeszcze trochę, gdybyś... gdybyś...

Królik

Prawdę mówiąc to i ja miałem właśnie wyjść.

Kubuś Puchatek

No, widzisz. Więc już idę. Do widzenia! Ojej! Ratunku! Ja chyba wrócę z powrotem! Do licha! Przecież ja muszę się stąd wydostać!(...)

Królik

Co to? Czy cię wzdęło?

Kubuś Puchatek

Nie, skąd? Ot, po prostu wypoczywam, rozmyślam i mruczę do siebie samego.

Królik

Nic innego, tylko cię wzdęło!

Kubuś Puchatek

A ja ci mówię, że to są skutki tego, że się nie ma drzwi frontowych dostatecznie szerokich.

Królik

A ja ci mówię, że to są skutki nadmiernego jedzenia. Myślałem o tym. Tylko nie chciałem nic mówić. (...) Idę po Krzysia.

Krzyś

Ach, ty poczciwy, głupi Misiu.

Kubuś Puchatek

Już mi się zdawało, że Królik już nigdy nie będzie mógł używać swoich drzwi frontowych. (...)

Krzyś

Nic podobnego. Ma się rozumieć, że będzie mógł. (...) Pozostaje nam tylko jedno. Poczekać, aż trochę schudniesz.

Kubuś Puchatek

A ile czasu trzeba na to, żeby trochę schudnąć?

Krzyś

Myślę, że chyba z tydzień.

Kubuś Puchatek

Ale ja nie mogę sterczeć tu przez cały tydzień.

Krzyś

Możesz, możesz, mój poczciwy Misiu, to się łatwo da zrobić. (...) Chodzi o to, żebyś mógł jak najprędzej schudnąć. (...)

➤ Zaproszenie uczniów do kolejnej zabawy. Przygotowujemy wcześniej na karteczkach pytania, dotyczące treści lektury „Kubusia Puchatka”. Uczniowie losują karteczkę z pytaniem, a następnie odpowiadają na nie.

Karta pracy nr 3.

W jaki sposób Kubuś Puchatek dostał się do miodu, który był bardzo wysoko na drzewie?

Dlaczego Kubuś Puchatek nie mógł przejść przez drzwi mieszkania Królika?

Z kim Kubuś Puchatek tropił ślady lasicy?
Co zgubił Kłapouchy i kto pomógł mu to odnaleźć?
Jaką pułapkę postanowił przygotować Kubuś Puchatek wspólnie z Prosiaczkiem, aby złapać słonia?
Jakie prezenty urodzinowe dostał Kłapouchy od Kubusia Puchatka i Prosiaczka?
Kogo postanowili porwać Królik, Kubuś Puchatek i Prosiaczek?
Kto odkrył „Biegun Północny” podczas wyprawy?
Na czym Krzyś z Kubusiem Puchatkiem popłynęli na ratunek do Prosiaczka podczas Wielkiej Powodzi?
Na czyją cześć Krzyś urządził wielkie przyjęcie?

➤ Przygotowujemy następujące przedmioty: słoiczek miodu, marchewkę, żołądź, okulary, sprężynę, niebieski balonik oraz oset i torbę. Wkładamy do koszyka, a następnie uczniowie losują po jednym przedmiocie i próbują przypisać dany przedmiot do jednego z bohaterów „Kubusia Puchatka”.

➤ Zakończenie lekcji i pożegnanie.

Dziękuję bardzo serdecznie wszystkim dzieciom za aktywny udział w naszym spotkaniu i zachęcam do czytania książek Alana Aleksandra Milne.

Opracowała: Ewa Tarapata
nauczyciel-bibliotekarz
Pedagogicznej Biblioteki Wojewódzkiej w Kielcach
Filia w Busku-Zdroju